

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА УГОВОРА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ О ИЗРУЧЕЊУ

Члан 1.

Потврђује се Уговор између Републике Србије и Црне Горе о изменама и допунама Уговора између Републике Србије и Црне Горе о изручењу, сачињен у Београду 29. октобра 2010. године, у оригиналу на српском и црногорском језику.

Члан 2.

Текст Уговора у оригиналу на српском језику гласи:

У Г О В О Р

ИЗМЕЋУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА УГОВОРА ИЗМЕЋУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ О ИЗРУЧЕЊУ

Република Србија и Црна Гора (у даљем тексту: државе уговорнице),

у жељи да сарадња између две државе даље јача и да узајамна правна помоћ у области изручења окривљених и осуђених лица буде ефикаснија,

узимајући у обзир високу опасност и важност борбе против организованог криминала, корупције и других тешких кривичних дела, потребу за ефикасном међусобном сарадњом држава у тој области,

одлучиле су да се измени и допуни Уговор између Републике Србије и Црне Горе о изручењу, сачињен у Подгорици 29. маја 2009. године, и у том циљу договориле се:

Члан 1.

У Уговору између Републике Србије и Црне Горе о изручењу, после члана 7, додаје се члан 7а који гласи:

„Изручење сопствених држављана

Члан 7а

(1) Изручење сопствених држављана у циљу кривичног гоњења дозволиће се ако су испуњени услови прописани овим уговором само за кривична дела организованог криминала, против човечности и других добара заштићених међународним правом, корупције и прања новца, за која је према праву обе државе уговорнице прописана казна затвора у трајању од четири године или тежа казна, односно мера која подразумева лишење слободе, као и за остала тешка кривична дела, односно тешке облике кривичних дела, за која је прописана казна затвора у трајању од најмање пет година или тежа казна, односно мера која подразумева лишење слободе.

(2) Изручење сопствених држављана у циљу извршења правоснажно изречене казне затвора или мере која подразумева лишење слободе дозволиће се ако су испуњени услови прописани овим уговором само за кривична дела из става (1) овог члана и ако изречена казна затвора или мера која подразумева лишење слободе, односно њихов остатак који се треба извршити, износи најмање две године.

(3) Кривичним делима организованог криминала, кривичним делима против човечности и других добара заштићених међународним правом и кривичним делом прања новца из става (1) овог члана, сматрају се кривична дела која су као таква предвиђена домаћим правом држава уговорница.

(4) Кривична дела корупције из става (1) овог члана су:

- злоупотреба службеног положаја,
- трговина утицајем по Кривичном закону Републике Србије, односно противзаконит утицај по Кривичном закону Црне Горе,
- примање и давање мита,
- проневера.”

Члан 2.

У члану 8. брише се тачка 1, а тач. 2. до 9. постају тач. 1. до 8.

Члан 3.

После члана 8. додаје се члан 8а који гласи:

„ Кривично гоњење

Члан 8а

Ако замољена држава одбије да изручи лице које има њено држављанство, она ће на захтев државе молиље, са донетом одлуком да упозна своје надлежне органе у циљу кривичног гоњења тог лица. У том циљу, замољена држава ће од државе молиље затражити достављање одговарајућих информација, документације и предмета. Замољена држава ће о својој одлуци обавестити државу молиљу.”

Члан 4.

После члана 10. додаје се члан 10а који гласи:

„ Посебни случајеви због којих се може одбити изручење

Члан 10а

(1) Изручење се може одбити и за кривична дела за која је према праву обе државе уговорнице прописана казна затвора или мера која подразумева лишење слободе, у најдужем трајању од пет година и ако би изручење очигледно изузетно тешко погодило лице чије се изручење тражи због његових година, дугог боравка у замољеној држави и других озбиљних разлога личне природе.

(2) Ако се изручење одбије због разлога из става (1) овог члана, замољена држава ће испитати може ли се против лица чије се изручење тражи покренути кривични поступак због кривичних дела на која се односи молба за изручење. О резултатима испитивања и кривичног поступка замољена држава ће обавестити државу молиљу. ”

Члан 5.

У члану 24. став (2) се мења и гласи:

„(2) Молба за транзит преко територије државе уговорнице треба да садржи документацију из члана 4. овог уговора и мора бити поднесена замољеној држави најмање 10 дана пре договореног датума за транзит.”

После става (3) додаје се став (4) који гласи:

„(4) Замољена држава ће одбити молбу за транзит преко своје територије сопствених држављана, осим ако трећа држава изручује та лица држави уговорници која је поднела молбу за транзит за кривична дела из члана 7а овог уговора.”

Досадашњи ст. (4) и (5) постају ст. (5) и (6).

Члан 6.

У члану 25. став (1) мења се и гласи:

„(1) Ако је при извршењу изручења једно лице потребно превести из треће државе у државу уговорницу ваздушним путем, без међуслетања преко територије друге државе уговорнице, није потребно изричито одобрење државе уговорнице преко чије територије се лет обавља. Ту државу ће држава молиља унапред обавестити о постојању једне од исправа из тачке 3. члана 4. овог уговора, као и о држављанству лица које се изручује и кривичном делу због кога се оно изручује.”

Члан 7.

(1) Овај уговор подлеже потврђивању.

(2) Уговор ступа на снагу даном пријема последње ноте којима се државе уговорнице узајамно обавештавају о спроведеном поступку потврђивања у складу са њиховим законодавством.

(3) Уговор ће се привремено примењивати од дана потписивања. Привремена примена Уговора престаје даном ступања на снагу Уговора или 30 дана након пријема обавештења једне од држава уговорница којим обавештава другу државу уговорницу о својој намери да не постане чланица овог уговора.

Овај уговор је сачињен у Београду, дана 29.10.2010. године, у два оригинална примерка, сваки на српском и црногорском језику, с тим да су оба текста подједнако веродостојна.

ЗА РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ

ЗА ЦРНУ ГОРУ

Снежана Маловић, с.р.

Игор Јововић, с.р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.